

[Statsministeren.]

Sagen atter var blevet forelagt her. Efter at Forslaget var vedtaget i Folketinget med nogle af Folketingsudvalget ønskede Ændringer, har det imidlertid ved den senere Gennemgang af disse og ved, at man sammenholdt dem med Lovgivningen, vist sig, at der fra den Averteringspligt, som Forslaget tilsigter, var gjort Undtagelser, som ikke kunde opretholdes, da der i andre Love fandtes positive Bestemmelser om, at visse af de undtagne Institutioner skulde avertere i Statstidende. Som Følge deraf maatte der foretages Ændringer i det af Folketinget vedtagne Lovforslag, og jeg fandt det da rimeligt paa ny at fremsætte Lovforslaget i Folketinget, som i forrige Omgang havde vedtaget det under andre Forudsætninger.

Lovforslaget har nu paa ny været behandlet i Folketinget, der har vedtaget det i den nu foreliggende Skikkelse. Denne afviger, som man vil se, ikke meget fra den Skikkelse, hvori det blev forelagt i forrige Samling, og Formaalet er ligeledes det samme, nemlig at samle paa eet Sted saadanne offentlige Kundgørelser, som Befolkningen har Grund til at lære at kende, og som det er ønskeligt for Befolkningen at kunne finde paa et bestemt Sted, efter det foreliggende Lovforslag altsaa Statstidende. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til ny og velvillig Behandling.

Johannes Jensen: Den højtærede Statsminister har allerede gjort opmærksom paa, at det Lovforslag, der foreligger her i Dag, ikke er ganske overensstemmende med det, som oprindeligt blev fremsat i Folketinget, ej heller med det Lovforslag, som efter at være ændret i Folketinget blev oversendt til Landstinget henimod Rigsdagssamlingens Slutning i Fjor. Den højtærede Statsminister forklarede, at Grunden til, at Lovforslaget ikke er fremsat i samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget i Folketinget i Fjor — hvis det havde været Tilfældet, vilde den naturlige Følge jo ogsaa have været, at det var blevet fremsat til fortsat Behandling her i Tinget —, er den, at det ved en Gennemgang af Forslaget viste sig, at de Ændringer, der blev vedtaget i Folketinget, ikke stemte overens med eller maaske endog stred imod Bestemmelser i gældende Love. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Statsminister, om det samme ikke muligvis kan siges at være Tilfældet ogsaa med det Lovforslag, som foreligger her i Dag, og som i sin første Sætning siger:

„Alle Indkaldelser og Meddelelser, som ifølge Lovgivningen eller i Henhold til denne skal offentliggøres, vil være at indrykke i Statstidende.“

Saa er der nogle Bestemmelser om Undtagelser herfra, men disse synes ikke at være helt fuldstændige. Vi har her i Tinget liggende flere Lovforslag om Varemærker og Fællesmærker m. v., og i et af disse er det bestemt, at Fællesmærker, der registreres, skal indrykkes i Registreringstidende. Det er altsaa ifølge Forslaget lovbefalet, at de skal bekendtgøres, og det er jo muligt, at det vil være tilstrækkeligt, at man anfører den Tidende, som Bekendtgørelsen skal indrykkes i. Men sammenholder man dette med de første to Linier i det foreliggende Lovforslag, saa er det netop en af de Ting, der kommer ind herunder. Det foreslaas ved Lov bestemt, at det skal bekendtgøres, og dette skal i Henhold til det foreliggende Lovforslag ske i Statstidende. Derfor tror jeg, at der endnu er visse Bestemmelser, man maa have rettet.

Dette er dog ikke min Hovedanke mod det foreliggende Lovforslag. Jeg erklærede i Fjor, at vi er villige til at overveje Forslaget. Vi er rede til at overveje, om der er Grund til at udvide Statstidendes Omraade, men vi mener, at disse Overvejelser ikke i første Linie bør gaa ud paa ved Lov at søge at skaffe Statstidende og derigennem Statskassen forøgede Indtægter. Formaalet bør være at sikre, at de paa-gældende Bekendtgørelser og Meddelelser offentliggøres i det Blad, gennem hvilket Meddelelsen kan komme til deres Kundskab, der har Interesse i det, Bekendtgørelsen drejer sig om. Med Henblik herpaa synes vi, at Lovforslaget er endnu mere uklart, end det var efter Behandlingen i Folketinget i Fjor. Jeg agter derfor ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om, at Sagen henvises til et Udvalg, ogsaa for at give de Folk, der har Indvendinger at gøre mod Lovforslagets Bestemmelser, Lejlighed til at fremføre dem.

H. P. Jensen: Det foreliggende Lovforslag omfatter i Virkeligheden kun to Paragraffer, idet den tredje Paragraf kun fastslaar Dagen for Lovforslagets Ikrafttræden. Man skulde tro, at det ikke var helt svært at komme til Enighed herom; men da der her i Landet er saa mange Dagblade, er der opstaaet en vis Angst for, at den lovpligtige Annoncering i Statstidende skal medføre et Tab for de private Blade.